

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy hóra 1 kor.
Lelkészek, tanítók, községi jegyzők 8 koronáért kapják a lapot
Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapból 16 fillér.

Főmunkatárs:
dr. Matkovich Tivadar.
Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
lfj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kerekeskul-utca 15.
Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok az utcán is árusítottak.

Lapunk legközelebbi csütörtöki száma szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk költözködése miatt nem jelenhetik meg.

Halottak napján.

Ez évben országszerle sötéten marad kedves halottaink örök nyugvóhelye. Az okos előrelátás bölcs intézkedése értelmében azt a világító anyagot, amelyet ma a háboru óriási fogyasztása igényel s amelyet az itthon levő élők is alig tudnak háztartási célokra megszerezni, nem fogjuk feláldozni úgy, hogy néhány órai tüntetés után füstlé, sémivé váljék és csak azoknak legyen haszna belőle, akik a világító anyagok árának képtelen felcsigázásával befektetett tőkéiket kiszámíthatatlanul magas uzsorakamatokkal gyümölszöszthetnék. De meg, az Isten tudja, igazságtalan dolognak is látszik az és fájdalmasan kellenék hogy érintse a közzvetlenül érdekelteket, de egyébb nemes érzéseket is, hogy mikor életüket a hazáért és éretünk feláldozott hőseinknek még el se porladt tetemei felett a sötét, legtöbbsnyire ellenséges égbolt von gyászleplett, akkor mi ama drága elhunytjainknak, akik közelünkben pihennek, szeretetteljes kegyeletünk és megemlékezésünk kifejezésül fenyárban fűrösszük a sirhantjaikat.

Bizonyára ők maguk is tiltakoznának ellene, akiknek üdvözült lelke már nem vágyik bizonyos külsőségekre és megérti a szív szavát szó nélkül, a szív érzését annak dokumentálása nélkül.

Jobbra-balra.

A Mária Terézia-rend olyan katonai vitéz cselekedetért adományoztatik, amely proprio motu, nem parancsra hajtatott végre és sikerült. Persze, ha nem sikerült, akkor súlyos büntetés jár ki érte, nem érdemrend. Szóval a döntő az, hogy a siker meg legyen. Mindamelllett az adományozás előtt egy magasrangú tisztekből álló komisszió bírálja el, vajjon megadható-e az érdemkereszt vagy sem? — Valamelyik porosz háboruban báró Luzsénszky vitéz huszárbester dolgát bírálta ez a komisszió, examinálván őt a dolog léfolyása felől. A szemadélyes természetű öbester csak birta egy ideig türelemmel. De azután mikor egy akadémikuskodó cenzor az asztalra terített térképre mutatva azt kérdezte, hogy miért arra ment, amerre ment, miért nem másfelé, ahol jobban támadhatta volna az ellenséget, kifogyott a türelemből s a kezében levő cirkalommal reá csapván a cenzor kezére, elkiáltotta magát: Számár! Hisz ott egy mocsár van! — Hát ilyen tudófejek azok az ellenzéki urak, akik Buriánt, Tiszát kritizálják, examinálják s ellenőrizni akarják a zöld asztal mellől, hogy miért így cselekedtek, miért nem másként. Halott a kedvező eredmény meg van: Románia készül fölvenni

a néhai nevet. Ez az ő érdemük, mert ők csinálták meg a török és bolgar szövetséget. És az is az ő érdemük, elsősorban gróf Tiszáé, hogy Körber hozzája jön tanácskozni és az osztrák miniszterelnöki válságban Budapesten lesz a döntés. Érdemrend, elismerés és köszönet illeti meg őket, nem gáncs.

Adjunk meleg ruhát és cipőt a menekülteknek!

Körber.

Ez a szó nemcsak nevet jelent, hanem eseményt is. Neve annak az államférfiúnak, aki designálva van, hogy a meggyilkolt gróf Stürgkh Károly után ő legyen az osztrák kabinet feje. Együttal jelzője amaz eseménynek is, hogy a magyar és osztrák kormány között már körülbelül befejezett kiegyezési megállapodásoknak olyan formában és tartalommal való realizálása elé, mint azok a Stürgkh-kormányval létrejöttek, akadályok gördülnek, mert Körber azokat miniszterelnökké történő kineveztetése esetén úgy nem vállalja; illetve csak akkor vállalkozik a miniszterelnöki állásra, ha a kiegyezési tárgyalások eddigi eredményén módosítások történnek.

Egyik formálisnak látszó, pedig a lényegét érintő eltérés az ő és gróf Stürgkh fölfogása között az, hogy Körber a kiegyezési kérdést parlamentáris

Az őszi szél...

Az őszi szél csak fujja, fujja
A sárguló falevelet.
Zokogva sir az ablakokba'
S minden virágot eltemet.

Egy szőke lány csak tépi, tépi
Az én bus, árva szívemet;
Az eskü játszi tréfa néki:
S minden szép álmot eltemet.

Bakó Kálmán.

Vigyetek el...

Vigyetek el oda engemet,
Ahol örök csend s némaság van,
Ahol a szív' többet nem érez
És nem roped meg bánatában.
Hol nincs virág, nincs hervadás sem,
Leányhűség és csalfa álmom,
Ahol megtört szívek pihennek,
Föl nem díszített siri ágyon.

S ha majd eszedbe jut Te néked
Az a sok édes, boldog este,

Mikor a szívünk összedobbant,
S az ajkam ajkadat kereste.
Mikor nem jött a nyárra ős sem,
Felleg se járt a tisztá égen...
— Hiába sirsz! már vissza nem' jó,
Elszállt örökre, messze, régen.

Bakó Kálmán.

Stürgkh gróf özvegye.

Gróf Stürgkh Károly osztrák miniszterelnökről mindenki azt hitte, hogy nőlen ember, magyarosan mondva agglégény. Most, a rettenetes tragédia ötleteből, amelynek sájnálatraméltó áldozata lett, kiderült, hogy ő nem agglégény, hanem 25 év óta boldog férj, aki éppen most akarta ezt a nyilvánosság elé hozni. A szomorú érdekességét kis szívbeli regénynek története a következő:

Gróf Stürgkh ezelőtt 25 évvel Bécsben egy a Graben-en levő divatkereskedésben pillantotta meg nejét, Fock Herminát, Fock Mór bécsi takarmánykereskedő leányát, aki atyjával tért be oda bevásárolni. A gróf az első pillanában beleszeretett a 18 éves, feltűnően szép leányba s az üzletből távozva utcáról-utcára követte az atyát és leányát. Másnap már levelet írt az öreg Focknak,

kijelentvén, hogy leányába beleszeretett, nő akarja venni s engedélyt kért, hogy látogatást teheszen.

Természetes, hogy megkapta az engedélyt, melynek alapján azonlapon mindennapos vendége lett az öreg Fock Neubaugasse 7. sz. lakásának mindaddig, míg a gróf szabadságideje tartott, aki akkor a gráci helytartóságon hivatalnokoskodott.

A távolság nem csökkentette a gróf szerelmét. Naponként írt levelet szíve választottjának és hetenként félrandult Bécsbe, ahol már nyilvánosan a Fock Hermina jövődöbéli férjeként szerepelt.

A házasság azonban huzódott, mert a gróf, aki időközben Bécsbe költözött és a politikai pályán fejtett ki nagy tevékenységet, hosszabb ideig nem határozott a házasság formája felől, míg végre Nizzában kötötték azt meg az anyakönyvezés előtt, midőn a szép Hermina atyjával együtt ott tartózkodott üdülés végett.

Stürgkh Grácban és Hitzingben egy-egy villát vásárolt, ahol neje felváltva tartózkodott, akit ő gyakran, néha hosszabb időre felkeresett.

A házasságról senki sem tudott, mert a házasságnál jelen volt tanuk és a család tagjai is diszkrét módon hallgattak róla. Csak

uton kívánja megoldani, mi végett a Reichsrath összehívására is kész.

Hogy egyéb tekintetben mik azok a differenciák, amelyek felett Körber gróf Tisza Istvánnak, már ennek legutóbbi bécsi tartózkodása alkalmával konferált, az még nem került a nyilvánosság elé. Az azonban bizonyos, hogy a mi miniszterelnökünk, az ő jellemének megfelelő egyenes nyíltsággal és határozottsággal értésére adta Körbernek, hogy a már majdnem teljesen kész kiegyezési munkálatban lefektetett álláspontjából a nagy elvi kérdésekben egy hajszálnyit sem hajlandó feladni avagy megváltoztatni. Ha tehát Körber, ismerve gróf Tisza István egyéniségét, mégis eljött Budapestre vele tárgyalni, ebből az következtethető, hogy Körber kívánalmi nem alterálják gróf Tisza István állásfoglalását, s hogy a differenciák nem áthidalhatatlanok.

Bármikéant legyen is, annyi bizo-

nyos, hogy az erkölcsi győzelem máris a mi részünkön van, mert az még soha sem történt meg eddig, hogy egy dezignált osztrák miniszterelnök a magyar miniszterelnököt felkeresse s az avval való megegyezéstől függjön az osztrák miniszterválságban a döntés, mely körülményt most még egy véres száju ellenzéki lap is kénytelen elismerni és méltatni.

A kérdés tehát reánk nézve abban a tekintetben nem érdekes, hogy Körber lesz-e gróf Stürgkh hivatali utódja vagy más, hanem abban a tekintetben érdekes, hogy több mint valószínű, hogy ez az utód csak olyan férfiú lehet, aki gróf Tisza Istvánnal megegyezésre tud jutni, annyival is inkább, mert hir szerint ellenkező esetben az osztrák kabinet tagjai lemondanak állásaikról.

Használjunk hadisegély póstabélyeget!

A háború.

A miniszterelnöki sajtóosztály táviratai.

Höfer jelentése.

(Okt. 26.) Keleti harctér: A német csapatok és a miénk elfoglalták a Vulkán-szorost. Campolungtól északra tért nyertünk. A 82-es székelyek elfoglalták egy határmagaslatot a Berecki-hegységben. A hármasszörzshatáron visszavertük az oroszok támadását. — Olasz harctér: A Karszt-fensík északi részét erősen ágyúzták az olaszok.

Német jelentés.

(Okt. 26.) Nyugati harctér: Esős idő miatt csökkent a harci tevékenység; lesbeoufs—rancourt francia támadások **súlyos veszteségekkel már vonalaink előtt összeomlottak.** A franciák Doumont erődig tért nyertek. Mackensen frontján az üldözés **terszerően halad.** Csernavodát elfoglaltuk s ezzel megfosztottuk a román-orosz hadsereget az utolsó vasuti összeköttetéstől.

Bolgár jelentés.

(Okt. 26.) Macedonai front: A Prezba tótól délre földerítő csapataink sikeres küzdelme a tótól a tengerig szintén. — Román-

felsőes királyunk tudott róla, akinek a gróf már miniszterelnök korában egy audiencián bevallotta a dolgot. Kérvén, hogy a kath. vallásra tért nejevel, e vallás szertartása szerint is megkölhette e frigvet. Felsőes urunk, az ő lovagias érzéséből kifolyólag, minden nehézség nélkül megadta beleegyezését, sőt a grófnét magánkihallgatáson fogadta is.

Éppen a közben érte e szerencsétlen gróftól a halál, hogy 25 évig titokban élvezett családi boldogságát a világ előtt egy tűnőpélyes aktussal nyilvánosságra hozza, s a szerető, szegény síró asszonyt, akinek gyermekei nincsenek, a rangtól, szerető férjtitől és annak oldalán élvezett boldogságtól egy pillanat alatt fosztotta meg egy **bűns örült** gaztette s adta reá az özvegyi fátvölt, melyet dacára, hogy egy szellőske is szárnyára kaphatja, nehezebb eltépni a vasbilincsnél.

A gyászoló özvegynek már csak az maradt osztályrészi, hogy az emlékéit rejtessze meg drága örökségként szívében annak a nemes férfiúnak, aki immár örök álmát alussza a stájer hegyek alján, Halbarainban levő családi sírboltban.

niai front: Október 24. elértük Tataviu tó 172 magaslat, Esker, Darabantu, Taktomak 26. sz. magaslat, Tovcsea 114. és 107. számú magaslat, Movilla, Moscu, Oprea, Kokumleni helységek vonalát. Konstanzában 500 vasuti kocsit, több mozdonyt, számos petróleum-tartályt töltve árukkal, megrakott kikötői rak-tárakat s a kikötőben 70, a románok által visszatarított török járműből álló flottát zsákmányoltunk

Höfer jelentése.

(Okt. 27.) Keleti front: Kampolungnál **visszavertük** a románok ellentámadását. Honvédeink Predealtól délre **haladnak előre.** A Berecki-hegyet a bajorok **megtisztították.** Az Uz- és Tratusal-völgyben már román területek **többször visszavertük az ellenséget.** A három országhatárnál **visszavertük** az oroszok ellentámadásait. Zaturcynál ugyanannak támadásai **összeomlottak.** — Az olasz harctéren Vippach és Karszt tűz alatt állott. Olasz felderítő osztagokat elűztünk.

Német jelentés.

(Okt. 27.) Nyugati harctér: Courcelette és Le Beoufsnél **nem sikerültek** az angolok támadásai. Tegnapelőtti ködben a franciák támadása a Doumont erődig jutott. Az égő erődöt őrségünk kiirtette és nem volt idő az erődöt az ellenséget megelőzőleg újból megszállanunk. Csapataink **csak parancsra és kelletlenül** foglalták el a közvetlen szomszédos előre elkészített állásaikat. Minden egyéb francia támadást **visszavertünk.** — Balkán harctér. Mackensen frontja: A Dobrudzsában hadműveleteink tovább folynak, a csernavodai Dunahídat megvédeni nem tudván, felrobbantották a románok. — Macedon front: Krananál **visszavertük** a szerbek előretörését.

Bolgár jelentés.

(Okt. 27.) Macedon front: Nincs fontosabb esemény. — A Román fronton az ellenség az egész Dobrudzsában **eszevesztetten menekül** Tulcseo—Braila—Hirsova felé. **15 tisztet, 771 embert elfogtunk.** Konstanzában **magában 50 millió marka** petróleumot és **benzint zsákmányoltunk.** A többi zsákmány még át sem nézhető.

Mindenki vegye meg a Nemzet Háza időreform emléklapját.

Veszprémmegyei Ujság.

Lapunkra 1916. október 1-től kezdve új előfizetést nyitunk.

Előfizetési ár:

egész évre 12 K
fél évre 6 „
negyed évre 3 K
egy óra 1 „

Lapunk az utcán is árusítatik. Egyes szám ára a *csütörtöki* lapból 8 fillér, a *vasárnapi* lapból 16 fillér.

Lelkészek, tanítók, k. jegyzők évi 8 koronáért kapják a lapot.

A kiadóhivatal.

Hirek.

A titkolt feleség.

Nem zavarom a halott örök álmát, ha most, amikor már mindenki tudja, hogy a nemes szíve nem rideg egyedülletben dobogott, amíg élt, — felvetem — nem a holt-nak, hanem az élőknek — a kérdést: vajjon miért titkolta 25 hosszú esztendőn át azt az önzetlen, tisztá szerelmet, amelynek valódiságáról a polgári törvény szerint is tanúságot tett, s amelyet a felséges uralkodó által is óhajtott szentesíttetni?

A megingathatalan női hűség próbája nem lehetett. Hiízen nem kitartott *maître*sse, vagy — mert ilyet nem szoktak titkolni nőltén arisztokraták boldog arája, hanem a törvény előtt is hites felesége volt a szíve választottja! S az olyan nemes jellem, mint Stürgkh grófé még az első esetben sem szerzett volna egy önfeláldozó nőtől magának ilyen módon garanciákat.

Szégelye volna a neje származását, vallását? Ez sem lehet. Amint a cselekedete bizonyítja, oly magas fokán állott ő az öntudatos *emberi* méltóságnak, hogy az egyént, kivált ha az szívének szerelmese, nem sujt-hatta hitvány előítéletekkel. Különbén is szégyenfoltt nem volt a nő családjának a nevé, a vallását pedig, ami — ugy látszik — nemcsak nálunk, hanem Ausztriában is első feltétele az akceptabilitásnak, elhagyta az ura kedvéért, kikeresztelkedett.

Vagy talán az előmenetelét, fényes politikai pályafutását féltette? Ez már inkább elfogadható ok volna, viszont azonban az ő diszes neve és nagy tehetsége mellett a *már megkezdett uton* alig akadályozhatta volna meg a továbbhaladásban:

Vajjon miért titkolta hát 25 évig az édes hiestársát a világ előtt? Mitől félt, kitől félt?

En azt hiszem, hogy a *gyenge nőt* féltette. Az a nagyesszi, lovagias érzésű, előkelő gondolkodású four igen jól ösmerte azt a társadalmi kört, amelyben ő, a gróf — születésénél fogva — élni és szerepelni hivatva volt. És bizonyára tudta azt is, hogy abban a körben az ő rangja, az ő politikai hivatása nem oltalmaz meg a gőgös lenezés, visszautasítás ellen. Csak a nem szorosan vett magas arisztokrata, hanem az arisztokratát többnyire szerencsés vagyoni viszonyok vagy elért dignitás alapján mimelő középosztály pöffeszkedése ellen védelem a betöltött állás magassága, amelynek viselője és viselőjének családtagjai iránt — tekintet nélkül a származásra, vallásra vagy a gyakorta náluk is hiányzó erkölcsre

— feltétlenül hódolattal vannak. No meg az aranyborjú, amelynek ragyogásától szintén szereti elkápráztatni a szemét ez a közép-osztály. — És talán egy élő példa is állott előtte, egy előkelő arisztokrata, volt magyar miniszterelnök, akinek az alacsonyabb származásu, de lelkiültre hozzá méltó neje valószínűségű tárgya volt az arisztokrácia részéről. S ez alól csak a felséges uralkodó lovagiassága mentesítette, kinevezvén őt csillagkeresztes hölgynek.

— Ettől féltette a nemes gróf feleségét, a fájdalomtól, a lelki szenvedésektől, amik érthették volna. És ezért kereste ő is a jószágos királyi kegyelt, hogy annak szentesítő hozzájárulása az egyházi házasságkötéshez már előre védőpáncél legyen a támadások ellen. S mert — így vélte — neki is meg kellett szerezni az érdemeket erre a fejedelmi kegyre, ezért rejtette el a hű nőt, ezért utkolta annyit időn keresztül.

Lehet, hogy tévedett. Sőt bizonyosra veszem, hogy tévedett. A mi fenkölt lelkiülettü királyunk bizonyára előbb is teljesíti a kívánságát, ha hozzáfordul. És igazán kár, hogy az a bátor főnemes, aki az egész világ előttelével szembe mert szállni minden gondolkozás nélkül, amikor polgári házasságot kötött a feleségével, ezt a lépését halasztotta. Nagyon boldogok lehetnek volna mindketten, amit megérdemelték volna mindketten.

Fülszem.

— **Katonai kitüntetések.** Őfelsége a király elrendelni méltóztatott, hogy a legfelsőbb dicsőítő elismerés tudtul adassék dr. Somogyi Jenő, 41. honv. tábori tarackos ezredbeli főorvosnak. Az eire felhatalmazott parancsnokság adományozta az *I. oszt. ezüst vilézéségi érmét*: Szabó Főrián népf. tizedesnek a 31. honv. gy. ezredben, Lőrinc Dezső népf.-nek a 31. l. Pártos József népf. őrmesternek és Soki Rezső népf. szakaszvezetőnek a 31. III. népf. zászlóaljánál, — a *II. o. vilézéségi érmét* Jassó Péter, Palkovics János, Tóth Pál 31. h. gy. e.-beli népfelkelőknek, Gréber József népf., Kálmán József szakaszvezetőknek, Hofer Lőrinc, Kúbrauszký Béla népf. őrmestereknek, Berta Mihály népf. tizedesnek, Bencsics Kálmán népf. őrvetetőnek a 31. III. népf. zászlóaljánál, Auerbach Rezső tart. hadnagynak a 41. h. táb. tarackezrednél és Haszmann József tart. hadnagynak a 7. h. táb. á. ezredben, Bukla János, Máté István tényleges, Becker György, Szapannos Gyula tart. tizedesnek a 31. h. gy. e.-ben; — a *bronz vilézéségi érmét*: Szilágyi Ferenc tüzemesternek a 41. h. tarackos ezredben; Detronszky Lajos népf.-nek, Varga Pál népf.-nek, Ruma Pál népf. tizedes, Kriscs István, Kovács László, Talamar János, Varga József, Zsoldos István népf. őrvetetőknél, Bócz Miklós, Grai Rezső, Hincsiccs Sándor, Hutvagner István, Jásik Márton, Kiss János, Bogdány János, Marose József, Recska Lajos, Szabó Péter, Török István népfelkelőknek, Pálfi József népf. tizedesnek, Kokan János, Bertalan István népf. őrvetetőknél, Doleza József, Kiss Mihály, Bertalan Gábor népf.-nek, Csiffári Kálmán népf. őrvetetőnek, Marencsak József, Pajor Vince, Pribila István, Benech István, Kecskés Lajos népf.-nek, Beber István, Czifrik István népf. szakaszvezetőknél, Szabó Károly, Márkus István, Krenhardt Péter, Czmár János, Lenner Vendel, Mátyus István, Varga István, Magyar Lajos népf. tizedeseknek, Basak Lajos, Kesztyűs Dániel, Czibulka József, Kovács Lőrinc, Kovács István népfelkelőknek, Kozsdi Balázs, Farkas József, Száraz János, Kollár József, Beke József népf. őrvetetőknél, Molnár István, Molnár Ferenc, Vezok Péter, Nado-micsek József, Pónya Imre, Polakovich Nándor Stupár Jorgován, Száraz József, Zifkó Miklós, Morvai József és Minarovics Péter népfelkelőknek a 31. honv. gy. ezredben; Somogyi Sándor népf. hajtótűzérnek a 7. honv. táb. ágyusezredben és Szabó Kálmán népf. szakaszvezetőnek a 41. h. táb. tarackos ezredben, Amelin Nándor, Németh Pál, Tarodi

János, Lendvai János, Eliás Mihály, Burss Lorisz Lajos, Szabó István, Dániel Imre népfelkelőknek, Veréb István népf. tizedesnek, Ambróz János, Nagy Lajos, Zsargó Ferenc népfelkelőknek a 31. honv. gy. ezredben. (Folyt. köv.)

— **Uj plébános.** Ádám Iván apátkanonok után, aki az elhunyt Reiner Gyula kanonok helyébe mint mesterkanonok lépett, a biboros püspök Perényi Antalt, a kanonoki kar legfiatalabb tagját nevezte ki veszprémi plébánosá.

— **Érdemkereszték átadása.** Hunkár Dénes főispán a napokban adta át ünnepléses keretek között a Ferenc József-rend lovagkeresztjét dr. Belák Sándor enyingi járás-orvosnak, Karlovitz Adolf pápai gyógyszerésznek, a Pápai Takarékpénztár igazgatójának és Schmidt Károly középiskolai nagybérlőnek, az odaváló hitelszövetkezet elnökeinek, akiket őfelsége kegye kiváló érdemeikért a díszes kitüntetésre méltóknak talál. A főispán, akinek kíséretében volt titkárja, Keczer Imre vármegyei aljegyző, — előbb Enyingre, onnét Középiszkázra, majd Pápará utazott és mindenütt szép, a megjutalmazott érdemeit ecsetelő és a továbbiak megszerzésére buzdító szavak kíséretében személyesen tüzte fel az ordókat a kitüntetettek mellé, akiket az ünnepléses feldíszítésre egybegyűltek nagyszáma is jelkesen ünnepeit.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Wolf Lajos veszprémi pénztári tisztet az igazságügyminiszteriumba számtiszté nevezte ki.

— **Parancsnokok ünneplése.** A legközelebbi esztendőben szép ünneplés folyt le a 7. honv. tábori ágyusezred pótütegének kebelében. A pótüteg legénységének szeretete és ragaszkodása nyilatkozott meg mesterkéletlen módon, őszint: szívből fakadva ama ténnyben, hogy filléreiket összeadva, szép ajándéktárgyakkal lepték meg Kerényi Rezső százados pótüteparancsnokot és Lakoty Vilmos főhadnagy, a pótüteparancsnok helyettesét, az elsőnek egy értékes arany cigarettatárcát, a másíknak egy arany fogantus lovagló botot nyújtva át emlékül. Raskó Sándor tüzérhadnagy ékes szavakban tolmácsoló szeretetének és ragaszkodásának jeléül. A megtisztelt parancsnokok szeretetteljes szavakban adtak kifejezést köszönetüknek.

— **Siremlék-leleplezés és gyászünneplés a hősök sirjánál.** Mindenszentek napján délután 3 órakor leplezik le gyászünneplés keretében néhai Vaszary Béla volt kereskedelmi iskolai igazgató siremlékét. A gyászünneplésen a veszprémi Dalegyesület is résztvesz, amely onnan a hősök sirjához vonul s ének és gyászbeszéd kíséretében — melyet az egyesület alelnöke, dr. Illes Dezső fog tartani, — elhelyezi az egyesület koszoruját.

— **Városi közgyűlés.** Amint jeleztük, szerdán, október 25-én rendkívüli közgyűlést tartott Veszprém város képviselőtestülete. Dr. Komjáthy László polgármester d. u. 3 órakor megnyitotta a nem nagyon látogatott gyűlést, amelynek elején szép szavakban elpármentálta az elhunyt Rainer Gyula kanonokot. Emlékét jegyzőkönyvben örökítik meg. Majd örömmel jelentette dr. Cholnoky Ferenc városi kórházi főorvos kir. tanácsossá történt kinevezését, akit az alkalomból indítványára a közgyűlés is üdvözölt. Ezután Perényi Antal kanonoki kinevezését és a tanács ez alkalomból hozott határozatát ismertette, aminek meghallgatása után Koller Sándor udv. tanácsos indítványára jegyzőkönyvi üdvözlést határoztak el. Jelentette még, hogy egy magát megnevezni nem akaró veszprémi polgár 1150 K-t a hadiárva, 1000 K-t pedig az erdélyi menekültek részére adományozott. — Ez egyhangu helyesléssel és lelkesültséggel tudomásul vett bejelentések és elfogadott kapcsolatos indítványok után jelentette a polgármester, hogy a nappali áramot korlátozni volt kénytelen, mivel a fogyasztás oly csekély volt, hogy ma, amikor a miniszteri rendelet

takarékosságra int, nem volt érdemes azt üzemben tartani. — Végül bejelentette, hogy a nyomdatechnikai akadályok miatt a költségvetésnek teljes egészben való kinyomatása most nem lehetséges, csak kivonatot fognak kapni a képviselők.

Áttértek ezután a napirendre.

Illetőleg még napirend előtt Schönfeld Mór interpellált a Szent István-utca elhanyagoltsága s a miatt, hogy a cigányokat a temetőhegyi volt fecskendőházba helyezték el. A polgármester-válaszát, hogy az utcák rendezésére, ami már megkezdett, de a háboru okozta igazfogatok hiánya miatt maradt félben, meg fog történni s hogy a cigányokat megfelelő helyre ellenőrzés szempontjából sem lehetett letelepíteni, ám ha akarnak bérelhetnek másutt — a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette. — Elfogadták a városi tanácsnak a jól bevált marhahizláló üzem fenntartására s annak keretében Oblatt Rudolf mérszáros fiának, Oblatt Lajosnak, az üzem több ízben katonai felmentést élvezett, de most berukkolt, pedig nélkülözhetetlen vezetőjének felmentésére vonatkozó javaslatát. — A polgármester javaslatára egyhangulag megszavaztak 18.000 koronát az általunk már előre jelzett „Szegény ember fája és cipője” humanus akció céljaira. És pedig 10.000 koronát a közfelmelezési pénztárból, 3000 koronát a szegény-alapból és 5000 koronát a gyűjtésből. — A városi képviselőválasztók névjegyzékének összeállítására kiküldendő választmányt megalaktikák és Koller Sándor indítványára felírnak a vármegyéhez, hogy a legközelebbi közgyűlésén vál. elnököt jelöljön ki. — Dr. Óvári Ferenc orsz. képviselő és nejeinek 10.000 K hadiárva-alapítványról szóló alapító-levelét helyesléssel jóváhagyják. — Nem víta, csak kisebb eszmecserre került fel dr. Óvári Ferenc ama indítványa fölött, hogy a város régi tervét megvalósítandó, most a napokban elhunyt özv. Wellner Lajosné Rákóczi-téren levő házát sajátítsa ki az örökösöktől vásárcsarnok céljaira. Rápoth Sándor és dr. Illes Dezső hozzászólásai és a polgármester és dr. Horváth Béla főjegyző, az úgy elbádojának felvilágosításai után az indítványt egyhangulag elfogadták. — A Rainprecht-ligeti vilamosvezeték meghosszabbítását jóváhagyják. — Ugy szintén a Kupa- és Iskola-utca csatornázásának elrendelését is. — Az Almádi-uti gyalogjáró kiszélesítéséhez is hozzájárultak. — Neumann Sándor izr. tanító felveték a közszégi kötelekbe. — A központi anyagraktár kérdésének a tárgyalását Bokrossy Jenő v. mérnök ismertetése után Koller Sándor indítványára a legközelebbi közgyűlésre halasztják. — A városház épületében levő bolti helyiségre Márkus Vilmossal kötött bérszerződést jóváhagyják. — Három illetőségű ügy elintézése után a közgyűlés 5 órakor véget ért.

Adakozzunk az erdélyi menekülteknek!

— **Mezei egerek irtására „Ratin” tenyészet.** A patkányok, hörcsögök, ürgek, egerek irtására már régebben jó sikerrel használták a „Ratin”-t. Dr. Raebkger ujjában megkísérelte a mezei egerek irtását „Ratin”-nal, melyre a szász tartomány földjei kedvező alkalmat nyújtottak. Az említett területen már a „Ratin” kihelyezését követő harmadik napon több ezer hullát találtak a földeken, míg a vadállomány, vagy más szabadon élő állatok között elhullás nem fordult elő. A „Ratin” tenyészet tehát mezei egerek pusztítására határozottan alkalmas. Bővebb felvilágosítással szolgál, a „Ratin” vezérképviselet, Budapest, VII. Rottenbiller-utca 30. szám.

— **Nem lesz kivilágítás.** Az ország legelső főpapjának, a hercegprímásnak kezdeményezése folytán országosizerte intézkedés történt az illetékes hatóságok részéről, hogy Mindenszentek napján a temetők ne legyenek kivilágítva. Igen helyes volt a modernül

gondolkodó egyházi intenciója, mert csakugyan visszaszerezni kellett volna a tüntető pazarlást a világitás révén, mikor az ország háromnegyedrészénélkülöz, csak hogy ahhoz az élethálál harcához szükséges eszközökre teljen, amit hős véreink értünk vinnak.

— **Záróaváltoztatás.** A nyílt tiszlettel bíró veszprémi kereskedők és iparosok, a Veszprém és vidéke kereskedőinek társulata által múlt csütörtökön megtartott értekezleten elhatározták, hogy ez év november 1-től 1917. év március 15-ig terjedő időben üzleti helyiségeiket esti 7 órakor zárják. Kivételet csak a szombati napok és a karácsonyi ünnepek előtti hét képez. Ezt az elhatározást falragaszokon fogják a közönség tudomására hozni, de a vidéki közönség s olvasóink tájékoztatása végezt kötelességünknek tartjuk itt is közölni.

— **Az erdélyi menekültekért.** Szerencsétlen véreink iránt, akik a gaz román támadás miatt kénytelenek voltak odahagyni békés otthonukat, a magyar társadalom szíve a legmelegebb részvétellel nyilatkozott meg. Milliókra rug az adakozásból befolyt összeg nagysága. És bár most — hála a magyarok Istenének — Erdély földje részben máris felszabadult, részben legközelebb felszabadul ugyanígyra, hogy a menekültek visszatérhetnek házi tűzhelyeikhez, mindamellet lesznek számosan, akik talán hosszabb ideig lesznek kénytelenek nálunk vesztegelni. Ezekről, különösen ruhanemű és lábbeli tekintetében kell sürgősen gondoskodnunk, hogy a küszöbön levő téli időszak szigorjától meg legyenek óva. Erre hívja fel a 32700/1916. B. M. rendelet a törvényhatóságok fejeit, akik viszont a saját hatáskörükben intézkednek az iránt, hogy a szükségét szenvedő honfitársaink segítve legyen. — Eme nemes emberbaráti mozgalmat a legmelegebb szívvel ajánljuk mi is polgártársaink figyelmébe, hazafias jóindulatába.

— **Molnárok gyűlése.** A veszprémi és a megyebeli molnárok e hó 15-én népes értekezletet tartottak a Zuschmann-féle vendéglőben Pozsgay Miklós elnöklése alatt. A gyűlés tárgya ama kérelem megvitatása volt, amellyel az iránt fordulnak a kereskedelmi miniszterhez, hogy az örletésnél engedjen meg 2 százalék porzást a molnároknak a 10 százalék vámon felül. Jutasi Ödön, a Molnárok Lapja szerkesztője is jelen volt az értekezleten és ismertette nagy fontosságát a molnárok eme kérelmének, amelyhez hasonlóval már más vármegyékben is fordultak a miniszterhez. A gyűlés, amelyen a Hadi-termény részvénytársaság megbízottaiént Varga Mihály és Tolnay László szerepeltek, egyhangulag elhatározta a jelzett kérelem előterjesztését.

— **Eladó ház.** Veszprém, a Jeruzsálemhegyen, ötpercnire a város központjától részben újra épült, 3 lakásból, pincéből s szükséges mellékhelyiségekből álló **azonnal eladó.** Komoly vevők forduljanak Molnár Józsefhez, Vár-utca 2. (nyomda).

— **Tűz.** F. hó 26-án délután 4 órakor tűz ütött ki Veszprémnek a temetőhegyi részén a Szent István-utcában. A Völgyi örökösök tulajdonát képező 16. számú ház padlása gyulladt ki, amely — dacára a gyorsan odaérkezett tűzoltóságnak — csakhamar átharapódzott a hozzáépített s Török József tulajdonát képező 18. számú házra. Ez utóbbi teljesen leégett, míg az előbbinek tetőzetéből csak egy kis részt lehetett megmenteni. A tűz valószínűleg kis gyermekek gyufával való játéka okozta. A vizsgálat folyik.

— Talán jut is, marad is. A híradások szerint Konstanzban magában 50 millió márka értékű petroleumot és benzint zsák-

mányoltak győztes csapataink. Talán ebből hozzánk is eljut valamicske abból a folyadékából, amelyet oly nehezen nélkülözünk: a petróleumból. A fogyasztóknak jó lenne, mert kapható lenne és olcsóbb lenne. Az elárúsítóknak azonban annál kevésbé lenne jó, mert nagyon összetörődnék ez a cikk a raktáraikban.

KURTZ GYULA VESZPRÉMBEN és PÁPÁN

Új és használt
zongora, pianino, harmonium
és cimbalom raktára.

Kölcsönzések, javítás- és
hangolások helyben és
vidéken is teljesíttetnek.
Avult hangszerek újaként becsorítottatnak.

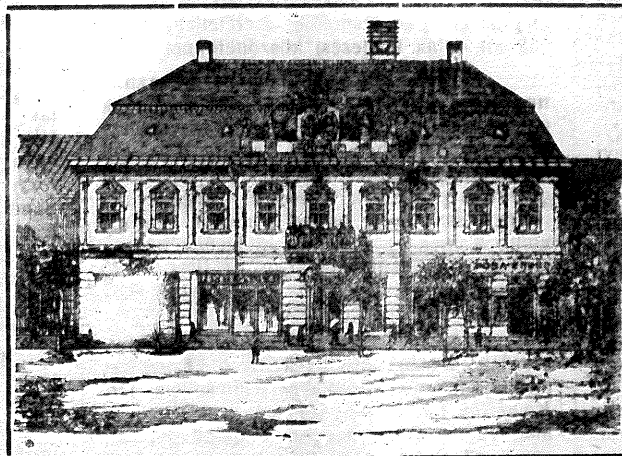

Névjegyek, stb.

mindenféle

könyvnyomdai

munkákat

izlésesen

és

jutányosan

készít

PÓSA ENDRE könyvnyomdája

VESZPRÉM, Rákóczi-tér 3. szám. (Saját ház.)

Könyvkereskedés.

(Telefon 93.)

Könyvkötészet.